

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 01-06-2016
Enhed: PRIMÆJUR
Sagsbeh.: DEPELO
Sagsnr.: 1605954
Dok. nr.: 104560

Medlem af Folketinget Flemming Møller Mortensen (S) har den 26. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. S 1196 til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål S 1196:

”Finder ministeren det rimeligt, at en 6-årig pige med nedsat førlighed i venstre arm på grund af fejl begået ved hendes fødsel risikerer at skulle tilbagebetale et sekscifret beløb, hele 4 år efter at hun fik tilkendt erstatning, som det er beskrevet i Nordjyske den 20. maj 2016?”

Svar:

Det er ikke muligt for mig at kommentere på enkeltsager, og min besvarelse vil derfor tage udgangspunkt i en generel beskrivelse af reglerne.

Med baggrund i en redegørelse fra Ankenævnet for Patienterstatningen har jeg i min besvarelse af 30. oktober 2015 på SUU (Alm. del) spørgsmål nr. 8 redegjort for regler og praksis i sager, hvor en afgørelse ændres til ugunst for patienten.

Af min besvarelse af SUU (Alm. del) spørgsmål nr. 8 fremgår det bl.a., at:

- Afgørelser truffet af Patienterstatningen kan påklages til Ankenævnet for Patienterstatningen inden for 3 måneder.
- Der i patienterstatningssager er flere parter: Patienten selv og ofte den driftsansvarlige region.
- Begge parter, som det også gælder for sager ved domstolene, kan anke Patienterstatningens afgørelse.
- Når en sag ankes, påser Ankenævnet for Patienterstatningen af egen drift, at også den grundlæggende vurdering af ansvarsgrundlaget er materielt korrekt. Det gælder uanset, om der er tale om en skade, hvor der kan træffes en endelig afgørelse med det samme eller en skade, hvor der først må fastsættes en foreløbig mén grad og først nogle år senere træffes en endelig afgørelse på grundlag af en endelig fastsættelse af mén grad. Hvis ankenævnet i særlige tilfælde – og efter lægelige og/eller juridiske overvejsler – finder, at patienten ikke er påført en erstatningsberettigende skade, ændrer ankenævnet den første ansvarsafgørelse til ugunst for patienten, uanset om den første (delvise) afgørelse er påklaget af nogen af parterne. Det følger af den juridiske retsgrundsætning *reformatio in pejus*.

Jeg kan personligt godt forstå, at man som patient føler det urimeligt, hvis man skal tilbagebetale en erstatning, som Patienterstatningen i første instans har vurderet, man er berettiget til.

Jeg synes derfor også det er på sin plads, at der i ankevejledningen fra Patienterstatningen er gjort patienten udtrykkeligt opmærksom på, at ankenævnet kan ændre afgørelsen til ugunst for patienten, så denne i mindre omfang eller slet ikke er berettiget til erstatning, og at patienten derfor helt eller delvist skal betale erstatningen tilbage.

Jeg mener grundlæggende, at det er vigtigt, at der bliver truffet materielt korrekte afgørelser.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Elisabeth Ørtz